

له بلاو کراوهکانی مائپه‌ری به‌هه‌شت

فه‌زل وگه‌وره‌یی

زیکری خوا

ئاماده‌کردنی

ماموستا عبید محمد امین

مائپه‌ری به‌هه‌شت

ba8.org

مائپه‌رنکی ئیسلامی زانستی په‌روه‌رده‌یی یه و له پیناو بلاو‌کردنه‌وه‌ی نه‌و ئیسلامیه‌یه که سه‌له‌فی
صانح - پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) و هاوه‌لانی (رضی الله عنهم) له‌سه‌ری بوون -
وه‌سه‌ر به‌هیچ‌گروپ و لایه‌نیکی حیزبی نیه.

مائپەرى بەھەشت

ئەو كىتەب و بابەت و لىكۆئىنەۋە شەرىئەتتە بۇلۇ دەكەتەۋە كە دەپنە ھۇي:

۱. شارەزاكردى موسۇلمانان و پەرۋەردە كوردنيان لەسەر رىگا راستەكەي ئىسلام، ئەمەش دەستەبەر دەبىي بە گەپانەۋە بۇ پەپرەۋە رەسەنەكەي ئىسلام، كە برىتىيە لە قورئان و سوننەت، بە تېگەشتىنى پېشىن و پېشەۋايانى ئوممەت.

۲. پاك كوردنەۋەي بېروباۋەر و رەۋشتى موسۇلمانان، لە دياردەكانى شيرك و كوفر و تاوان.

۳. پالاۋتن و تەصفىيە كوردنى ئاينى ئىسلام لە بىدعە و بۆچۈنە داھىنراۋەكان.

۴. وربا كوردنەۋەي موسۇلمانان لە شوپنەۋارى خراپى رېۋايەتە لاۋاز و ھەلبەستراۋەكان.

۵. پتەۋ كوردنى براپەتىيە كى راستەقىنە لەسەر بناغە فراۋانە جىگىرەكەي ئىسلام و نەھىشتىن و كەمكردنەۋەي دەمارگىرى مەزھەبى و حىزبى.

ئامانجىمان:

ئاشنا كوردنى كۆمەلگايە لە ئىسلامى رەسەن و دروست كوردنى تاك و كۆيەتى بۇ تېگەشتىن لە سەرچاۋەكانى كە برىتىن لە قورئانى پېرۇز و سوننەتى صەحيح و ئاشكرا كوردنى ئەۋ شتانەي كە نامۇن بە ئىسلام و خراۋنەتە نېۋيەۋە بە چەندىن دەستەۋازەي دەنگ و رەنگ و نوسراۋى لە بۋارەكانى بېروباۋەر و رەۋشت و ئاكار و پەرۋەردە و زانست و پزىشكى و گەشەي كۆمەلەيەتى.

خودايە داۋات ئى دەكەين دامەزراۋمان بىكەيت ، وتەۋفيقمان بەدەيت بۇ ھەر كار وگۇفتارىكى جوان وچاك بەۋ شىۋەيەيى كەخۇت لېي رازىت.

ستافى مائپەرى بەھەشت

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ [آل

عمران : ۱۰۲].

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ [النساء : ۱].

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ [الأحزاب : ۷۰، ۷۱].

أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ ﷺ، وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بَدْعَةٌ، وَكُلُّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ، وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ.

زیکری خوا عیبادت و به خسته ورهیی به دُنیا و قیامت و هوکاریکه بو چوونه به ههشت و رزگار بوون له ناگری دۆزهخ، زیکری خوا هوکاریکه بو ته وهی خوی پهره ردگار ناوت بهیئنی، زیکری خوا ته رازووی قیامت قورس و سهنگین ده کات، زیکری خوا عیبادته ته و عیبادته گه ورهیهی کهوا چه ندین به لگهی له قورئان و سوننه تی پیغه مبهری خوا ﷺ له سه ره به لام ئیمه به هوئی لاوازی ئیمان

ودەورووبەدەرەو بی بەش بووینە لەو زیكەر و عیبادەتە گەورەییە، بەراستی ئیمە زۆر
بە ئاگایە لە زیكری خۆی پەرەردگار کە هەندیک کاتی کەم نەبیّت بیرمان
ناکەوێتەو، مەگەر لە دۆی نوێژە فەرزه‌کان یان هەندیک کاتیکی تر ئەگەریش
بیرمان بکەوێتەو، زۆر ترسناکە ئەگەر مووسڵمان بەو شیوازه‌ بیّت زیكری خۆی
پەرەردگار نەکات، کەوا لە مەجلیسێک دادەنیشین چەندین سەعات زیكری خوا
ناکەین.

ئایەتییکی گەورە لە قورئانی پیرۆزدا هەیە ئیمە مووسڵمان تەنها ئەو
ئایەتەمان بەسە بۆ ئەوێ کەوا فەزڵ و گەورەیی زیكری خوا بزانی هەر وەکو خۆی
پەرەردگار دەفەرمووێت: ﴿فَاذْكُرُونِي اَذْكُرْكُمْ﴾ [البقرة: ۱۵۲]، واتە: ئەو بەندەکانم
ئەگەر ئێوە زیكری من بکەن ومنتان لە بیربێت ئەوا منیش ئێوەم لە بیرە وباسی ئێوە
دەکەم، موفەسیری قورئان عەبدوللای کۆری عەباس - خویان لی پازی بیّت -
دەفەرمووێت: (ذکر الله إياکم أكبر من ذکرکم إياه)، واتە: ئەگەر خۆی پەرەردگار
باسی ئێوە بکات وئێوەی لە بیربێت ئەو گەورەترە لەوێ کەوا ئێوە زیكری خۆی
پەرەردگار بکات.

ئەگەر تەماشای بکەین خۆی پەرەردگار باسی تۆ بکات وناوی تۆ بهیئیت ئەو
گەورەترە لەوێ کە تۆ ناوی خۆی پەرەردگار بهیئیت، کەواتە خۆی پەرەردگار
وەعدی داوہ ﴿فَاذْكُرُونِي﴾ ئەگەر منتان لە بیربێت ویا د زیكری من بکەن ﴿اَذْكُرْكُمْ﴾
منیش یادی ئێوە دەکەم وئێوە لە بیرناکەم، چونکە کەسانیک هەیە خۆی پەرەردگار

له رۆژی قیامه‌دا له‌بیریان ده‌کات هه‌ر وه‌کو خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموویت:
﴿فَالْيَوْمَ نَنْسَاهُمْ كَمَا نَسُوا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا﴾ [الأعراف: ٥١]، واته: ئیوه له دنیا‌دا
خوای په‌روه‌ردگارتان له بیرکرد ئه‌م‌رۆ ئیوه‌ش له بیر ده‌کرین واته ره‌حمتان پی
ناک‌ریت.

که‌واته زیکری خوای په‌روه‌ردگار ئه‌وه‌نده گ‌رنگ وپیویسته هه‌ر کاتی‌ک ئیمه
باسی بکه‌ین ئه‌ویش با‌سمان ده‌کات به‌لام چۆن با‌س‌کردنی‌ک، ئه‌بو هوره‌یره - خوای لی
پازی بیت - ده‌فه‌رموویت: پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموی: «أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي بِي
وَأَنَا مَعَهُ إِذَا دُكِرَ نِي فَإِنْ دُكِرَ نِي فِي نَفْسِهِ ذَكَرْتُهُ فِي نَفْسِي وَإِنْ دُكِرَ نِي فِي مَلَأٍ ذَكَرْتُهُ
فِي مَلَأٍ خَيْرٍ مِنْهُمْ»^١، واته: هه‌ر کاتی‌ک ناوی منی هینا و‌زیکری منی کرد من
له‌گه‌لی دام، جا کی له ئیمه پی‌ی خۆشه‌ خوای په‌روه‌ردگار له‌سه‌روی عه‌رشه‌وه
له‌گه‌ل بیت با‌سی خوا بکات و‌زیکری خوا بکات؟! زیکری خوا با‌س‌کردنی قور‌ئان
وسو‌ننه‌ته چونکه قور‌ئان گه‌وره‌ترین زیکری خوایه، هه‌ر چ کاتی‌ک له ناو کۆمه‌له
که‌سی‌ک ووت خوای په‌روه‌ردگار وای فه‌رموو وپی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ وای فه‌رموو ئه‌وا
زیکری خوایه، ئه‌گه‌ر سبحان الله بکه‌ین وقور‌ئان بخوینین ئه‌وا زیکری خوایه.

پاشان پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموی: خوای په‌روه‌ردگار فه‌رموی: هه‌ر کاتی‌ک
به‌نده‌که‌م با‌سی منی له نه‌فسی خۆی کرد منیش با‌سی ده‌که‌م له نه‌فسی پی‌رۆزی

^١ - رواه البخاري.

خۆم، و ئەگەر باسی منی لە ناو کۆمەڵێک کەسدا کرد منیش لە ناو کۆمەڵێک کەسدا باسی دەکەم کە لەوان بەرپزتر بێت کەوا باسی منیان کردوو لە ناویان واتە لە ناو مەلایکەتەکان باسی دەکات، واتە: هەر کەسێک ئامۆژگاری خەڵکی کرد جا لە هەر ڕێگەیە کەوێت بێت بەووتار بێت یان لە تەلەفزیۆن بێت یان ئەگەر ئامۆژگاری تەنها کەسێکیش بکات بلیت خۆی پەروردگار ئەوێ فەرموو و پێغەمبەری خوا ﷺ فەرمانی ئەوەمان پێی دەکات.

هەر وهها پێغەمبەری خوا ﷺ دەفەرموویت: «إِذَا أَحَبَّ اللَّهُ الْعَبْدَ نَادَى جِبْرِيلُ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ فُلَانًا فَأَحْبِبْهُ فَيَحِبُّهُ جِبْرِيلُ فَيُنَادِي جِبْرِيلُ فِي أَهْلِ السَّمَاءِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ فُلَانًا فَأَحْبِبُوهُ فَيَحِبُّهُ أَهْلُ السَّمَاءِ ثُمَّ يُوضَعُ لَهُ الْقَبُولُ فِي الْأَرْضِ»^١، واتە: خۆی پەروردگار هەرچی بەندهیه کی خوشوویست بانگی جبریل دەکات و پێی دەفەرموویت: ئەو جبریل من فلان بەندهم خوشدەوێت تۆش خوشت بوو، جبریلش خوشی دەوێت، پاشان جبریل لە ئاسمانەوه بانگەواز دەکات و دەفەرموویت: ئەو ئەهلی ئاسمان خۆی پەروردگار فلان کەسی خوشدەوێت ئێوهش خوشتان بویت، ئەهلی ئاسمانیش خوشیان دەوێت، پاشان ئەو کەسە لەلای ئەهلی زهوی خوشدەوویست دەبێت، کەواتە بەختەوهرییه کە خۆی پەروردگار بلیت فلان کەسم خوشدەوێت و لە ناو مەلایکەتەکان باسی بکات.

^١ - رواه البخاري ومسلم.

کهواته فهڙليکي گه وريه وپيويسته ههول بدهين له و که سانه بين کهوا خواي پوره ردگار خوشياني دهويت وهه موو ته هلي تاسمان دهناسن کهوا چهند که سيکي بهريزه ته مهش فهڙلي خواي پوره ردگار به بوهر که سيک بيهويت هه و هه کو دهه رموويت: ﴿ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ﴾ [المائدة: ٥٤].

هه وريها پيغه مبهري خوا ﷺ دهه رموويت: « مَا عَمِلَ آدَمِيُّ عَمَلًا أَنْجَى مِنْ الْعَذَابِ مَنْ ذَكَرَ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ ، قِيلَ : وَلَا الْجِهَادَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ؟ قَالَ : وَلَا الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ، إِلَّا أَنْ تَضْرِبَ بِسَيْفِكَ حَتَّى يَنْقُطَ »^١، واته: هيچ کرده وريه که نييه کهوا تاده ميزاد ته نجامي بدات باشت وچاکتر ورزگار تر بيت بوي له سزاي خوا ته و نه ندهي زيکري خوا، کهواته زيکري خوا گه وره ترين هوکار ووه سيله يه بيگرينه بهر بو پرزگار بوون له سزاي خوا، هاوه لان ووتيان: ته ي جهاد و تيکو شان له پيناوي خواي پوره ردگار باشت نييه بو پرزگار بوون له سزاي خوا ته و نه ندهي زيکر کردن، پيغه مبهري خوا ﷺ دهه رموي: جهاد و تيکو شانيش باشت نييه له زيکري خوا بو پرزگار بوون له سزاي خوا مه گهر که سيک بجيت بو جهاد وله جهاده تيا بجيت وشه هيد بيت له پيناوي خواي پوره ردگاردا به گويره ي ته و که سه ي پاداشتي دهست بکهويت که زيکري خوا ده کات.

^١ - رواه الطبراني في الصغير والأوسط، وقال الألباني حسن لغیره في صحيح الترغيب والترهيب.

ووتنی (سُبْحَانَ اللَّهِ، وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ، وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَ اللَّهُ أَكْبَرُ)

رُوژنیک پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم بہلای دایکی هانی - خوی لی رازی بیت - تی پەر بو، دایکی هانی فہرموی: ئەی پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم من پیربوم وتوانام نہ ماوہ زیکریکم فی ربکہ کہوا بہ دانیشتنوہ ئەنجامی بدہم، پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموی: « سَبِّحِ اللَّهَ مِائَةً تَسْبِيحَةً فَإِنَّهَا تَعْدِلُ لَكَ مِائَةَ رَقَبَةٍ تُعْتَقِنَهَا مِنْ وَلَدِ إِسْمَاعِيلَ وَ أَحْمَدِ اللَّهَ مِائَةً تَحْمِيدَةً تَعْدِلُ لَكَ مِائَةَ فَرَسٍ مُسْرَجَةٍ مُلْجَمَةٍ تَحْمِلِينَ عَلَيْهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ كَبَّرِ اللَّهَ مِائَةً تَكْبِيرَةً فَإِنَّهَا تَعْدِلُ لَكَ مِائَةَ بَدَنَةٍ مُقْلَدَةٍ مُتَقَبَّلَةٍ وَ هَلَّلِ اللَّهَ مِائَةَ تَهْلِيلَةً تَمْلَأُ مَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَ الْأَرْضِ وَ لَا يُرْفَعُ يَوْمَئِذٍ لِأَحَدٍ عَمَلٌ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَ بِمِثْلِ مَا أَتَيْتَ بِهِ »^۱، واتہ: سەد جار بلێ (سُبْحَانَ اللَّهِ) واتہ: پاک و پیروزی بو خوی پەروردگار وەکو ئەوہ وایہ سەد کۆیلە و بەندە لە وەچە پیغہمبەر ئیسماعیل - علیہ الصلاۃ والسلام - رزگار بکات، پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم لہ فہرموودہیہ کدا دەفہرموویت: ہەر کہ سیٹک بەندەییەک رزگار بکات خوی پەروردگار لہ دۆزەخ رزگاری دەکات، پاشان پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرمو: سەد جار بلێ (الْحَمْدُ لِلَّهِ) ئەوہا خیر و پاداشتی وەکو ئەوہ وایہ کہوا سەد ئەسپ ئامادە بکہیت بو جیہاد و سەد موچاہیدی بخیرتہ سەر کہ لە پیناوی خوی پەروردگار جیہاد بکەن ئەوہندە خیر و پاداشت بو دەنوسریٹ، وە سەد جار بلێ (اللَّهُ أَكْبَرُ) خیر و پاداشتی وەکو ئەوہ وایہ کہ سەد ووشتری قەلەو وچاک بکہیت بەخیر و خوی پەروردگاریش قەبوئی

^۱ - رواہ أحمد، وابن ماجہ، والطبرانی فی الکبیر، وحسنہ الألبانی فی صحیح الترغیب والترہیب.

کردیٔ، وه (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) تهوهی له نیوان زهوی وئاسمان چهنديک بیٔ تهونده خیر
 وپاداشت بو دهنوریٔ، واته: ته گهر پاداشتی ووتنی (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) قهبارهی
 هبیٔ نیوان زهوی وئاسمان پردهبی به خیر وپاداشت، وه له رږژی قیامه تدا هیچ
 کهسیک نییه تهوندهی تو خیر وچاکهی هبیٔ مه گهر کهسیک وه کو توی ووتبیٔ
 یان زیاتری کردیٔ.

کهواته سهد جار ووتنی (سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ
 أَكْبَرُ) خوی پهروردگار خیر وپاداشتی تهوت بو دهنوسیٔ کهوا سهد بنده وکویه
 رزگار بکهیت، وخیر وپاداشتی تهوت بو دهنوسیٔ که سهد تهسپ ئاماده بکهیت
 بو جهاد وله پیناوی خوی پهروردگار جهادی پی بکریٔ، وخیر وپاداشتی تهوت
 بو دهنوسیٔ سهد ووشتر بکهیت به خیر، وخیر وپاداشتی تهوت بو دهنوسیٔ
 نیوان زهوی وئاسمان پر بکریٔ به خیر، وهیچ کهسیک نه بیٔ لهو رږژدها کردهوه کانی
 به رزیٔتهوه بو لای خوی پهروردگار قورس وسهنگین بیٔ وه کو کردهوه کانی تو ئیلا
 مه گهر کهسیک وه کو توی ووتبیٔ یان زیاتری ووتبیٔ.

هروهها له فهرمودهیه کی تر دا پیغه مبهری خوا ^{صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ} ده فهرموویٔ: «من قال:
 سبحان الله والحمد لله ولا إله إلا الله والله أكبر غرس الله بكل واحدة منهن شجرة في

الجنة»^١، واتە: هەر كەسێك یەك جار بلیت: « سبحان الله والحمد لله ولا إله إلا الله والله أكبر» خۆی پەروردگار یەك دارى بۆ دەنیزێت لێ بەهەشتدا.

بەرستى ئیمە زۆر بە كەمى زیكری خوا دەكەین هۆكارەكەشى ئەوێهە كەوا دلمان رەق بوو و خۆمان زیكری خوا كەم دەكەین ئەو كەسانەش كە هاوڕێهەتیان دەكەین وەكو ئیمەن و نارۆین هاوڕێهەتى كەسانى بەتەقوا بكەین چونكە هاوڕێهەتى كەسانى بەتەقوا هەمیشە بەبێنییان خوامان بێردەخەنەو هەر وەكو پیغەمبەرى خوا ﷺ دەرموویت: «ألا أخبركم بخياركم؟» قالوا: بلى. قال: "الذين إذا رؤوا ذكر الله"^٢، واتە: ئایا هەواتان پێ بەدم باشتريستان كەس لێ ئیو كى یە؟ هاوێلانیش ووتیان: بەلى، پیغەمبەرى خوا ﷺ دەرمووی: باشتري كەس ئەو كەسانەن هەر كە بێنیتان خواتان بێردەكەوتەو، هۆكارەكەشى ئەوێهە كەوا ئەم كەسانە زۆر زیكری خوا دەكەن و تەقواى خۆى دەكەن، خۆى پەروردگاریش ئەوێهە بەرپێزى كردوون لەسەر زەوى خۆشەويستى خستۆتە دلى كەسانى تر.

ئیمامى ئەبو عوانە - رەحمەتى خۆى لى بێت - دەرموویت: (رأيت محمد بن سيرين في السوق مما رآه إلا ذكر الله) واتە: موخەمەدى كورپى سیرینم - رەحمەتى خۆى لى بێت - بىنى لێ ناو بازاردا هەر كەسێك بىبىنايه زیكری خۆى دەكرد، چونكە كەسێك بوو زیكری خۆى زۆر دەكرد و بەردەوام خۆى لێ بېربوو، بەلام زۆر

١ - السلسلة الصحيحة.

٢ - صحيح الأدب المفرد.

به داخده زۆریک له ئیمه که ده بینرین خه لکی بیر له پاره و سامان و مال و ژن ده که ویتته وه چونکه ئیمه هه ر غه می دنیا یین و قیامه تمان له بیر کردوه.

هه ر بۆیه هه ر که سیك زیکری خوا زۆر بکات و خوای په روه رد گاری له بیر بیت
ئه و که سه له ناو مه لاییکه ته به رپژه کان باس ده کریت و پاداشتیکی زۆری بو ئاماده
ده کریت و خوای په روه رد گاریش لیی خوش ده بیت هه ر وه کو فه رموو یه تی: ﴿وَالذَّاكِرِينَ
اللَّهِ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا﴾ [الأحزاب: ۳۵]، واته: ئه و
که سانه ی که وا زۆر زیکری خوا ده که ن له پیاوان و ئافره تان خوای په روه رد گار لی تان
خوش ده بیت و پاداشتیکی گه وره ی بو ئاماده کردوه، جا له و کێ که سه به خته وهرتر
وسه ربه رز و سه رفرازتر هه یه خوای په روه رد گار لیی خوش بیت.

ئه گه ر ته ماشای ئه م ئایه ته پیرۆزه بکه یین ده بینین خوای په روه رد گار باسی ئه و
که سانه ده کات که وا زیکری خوا زۆر ده که ن چونکه مونا یقه کانیش زیکری خوا
ده که ن به لام به که می هه ر وه کو خوای په روه رد گار ده فه رموو یه تی: ﴿وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا
قَلِيلًا﴾ [النساء: ۱۴۲]، به راستی زۆر به مان له مونا یقه کانه وه نزیکین خوا په نامان
بدات، چونکه زۆر به که می زیکری خوا ده که یین مه گه ر که سیك خوای په روه رد گار
ره جمی پی کرد بیت.

هه روه ها ئه بو هوره یه - خوای لی رازی بیت - ده فه رموو یه تی: پیغه مبه ری
خوای ﷺ فه رموو ی: « إِنَّ لِلَّهِ مَلَائِكَةً يَطُوفُونَ فِي الطَّرِيقِ يَلْتَمِسُونَ أَهْلَ الذِّكْرِ فَإِذَا

وَجَدُوا قَوْمًا يَذْكُرُونَ اللَّهَ تَنَادُوا هَلُمُّوا إِلَيَّ حَاجَتِكُمْ قَالَ فَيَحْفُونَهُمْ بِأَجْنَحَتِهِمْ إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا قَالَ فَيَسْأَلُهُمْ رَبُّهُمْ وَهُوَ أَعْلَمُ مِنْهُمْ مَا يَقُولُ عِبَادِي قَالُوا يَقُولُونَ يُسَبِّحُونَكَ وَيُكَبِّرُونَكَ وَيَحْمَدُونَكَ وَيُمَجِّدُونَكَ قَالَ فَيَقُولُ هَلْ رَأَوْنِي قَالَ فَيَقُولُونَ لَا وَاللَّهِ مَا رَأَوْكَ قَالَ فَيَقُولُ وَكَيْفَ لَوْ رَأَوْنِي قَالَ يَقُولُونَ لَوْ رَأَوْكَ كَانُوا أَشَدَّ لَكَ عِبَادَةً وَأَشَدَّ لَكَ تَمَجِيدًا وَتَحْمِيدًا وَأَكْثَرَ لَكَ تَسْبِيحًا قَالَ يَقُولُ فَمَا يَسْأَلُونِي قَالَ يَسْأَلُونَكَ الْجَنَّةَ قَالَ يَقُولُ وَهَلْ رَأَوْهَا قَالَ يَقُولُونَ لَا وَاللَّهِ يَا رَبِّ مَا رَأَوْهَا قَالَ يَقُولُ فَكَيْفَ لَوْ أَنَّهُمْ رَأَوْهَا قَالَ يَقُولُونَ لَوْ أَنَّهُمْ رَأَوْهَا كَانُوا أَشَدَّ عَلَيْهَا حِرْصًا وَأَشَدَّ لَهَا طَلَبًا وَأَعْظَمَ فِيهَا رَغْبَةً قَالَ فَمِمَّ يَتَعَوَّذُونَ قَالَ يَقُولُونَ مِنَ النَّارِ قَالَ يَقُولُ وَهَلْ رَأَوْهَا قَالَ يَقُولُونَ لَا وَاللَّهِ يَا رَبِّ مَا رَأَوْهَا قَالَ يَقُولُ فَكَيْفَ لَوْ رَأَوْهَا قَالَ يَقُولُونَ لَوْ رَأَوْهَا كَانُوا أَشَدَّ مِنْهَا فِرَارًا وَأَشَدَّ لَهَا مَخَافَةً قَالَ فَيَقُولُ فَأُشْهِدُكُمْ أَنِّي قَدْ غَفَرْتُ لَهُمْ قَالَ يَقُولُ مَلَكٌ مِنَ الْمَلَائِكَةِ فِيهِمْ فَلَانٌ لَيْسَ مِنْهُمْ إِنَّمَا جَاءَ لِحَاجَةٍ قَالَ هُمْ الْجُلَسَاءُ لَا يَشْقَى بِهِمْ جَلِيسُهُمْ^١، واته: خوی پهروردگار کومه لایک مه لاتیکه‌ی داناوه که‌وا ئیش وکاریان ته‌وه‌یه به‌ریگا وشوینه‌کان ده‌گه‌رین به‌دوای ته‌و مه‌جلسانه‌ی که‌وا باسی خوا و زیکری خوی تیدا ده‌کریّت (زیکری خوا ته‌نها ووتنی سبحان الله الحمد لله ... هتد نییه به‌لکو هه‌موو ووتار وباسکردنی توانا وده‌سه‌لاتی خوی پهروردگار زیکری خوی به‌واسکردنی به‌هه‌شت و دوزخ وباسکردنی خوا ناسی وخوا په‌رستی وباسکردنی ئایینی پیروزی ئیسلام وئه‌وه‌ی له‌قورئان وسووننه‌تدا بیّت ته‌وه‌ زیکری خوی به‌) ته‌م

^١ - رواه البخاري.

مەلایكەتە تانە خۆی پەرورەدگار ئەوێ پێ راسپاردوون كە ئە هەر شوێنێكدا یاد و زیكری خۆیان كرد، هەر كۆمەڵێكیان بینی باسی زیكری خوا دەكەن و باسی دەسەلات و گەورەیی خۆیان دەكرد مەلایكەتەكان بانگی یەكتر دەكەن و دەڵێن: وەرن ئەمە مەجلیسی زیكەر، بەلام ئێمە ئاگامان لێیان نییە و نایانبین.

هەر بۆیە كاتیك باسی بەهەشت و دۆزەخ حەلال و حەرام و دەسەلات و گەورەیی خۆی پەرورەدگار دەكەین، مەلایكەتەكان دین و بەبەلەكانیان سیبەر بەسەر ئەو مەجلیسە دەكەن ئەو شوێنەو ئەسەر زەوی كە باسی خۆی پەرورەدگار دەكەیت هەتاوەكو ئاسمان و دەڵێن ئەمە ئەو شوێنەو ئەو كە ئێمە مەبەستمانە و بۆی هاتووین، بەلام بەداخەو زۆریك ئە ئێمە ئە مزگەوت بێت یان ئە هەر شوێنێكی تر كە ووتاریك دەدرێت هەلەسین و ئەو مەجلیسە بەجێ دەهێلێن بەهۆی ئیش و كاری دنیاو كە بەراستی ئەگەر ئاگامان ئە خۆمان نەبێت ئیشی دنیا تەواو نابێت، ئەو ئە كۆی باسی زیكری خوا و قورئان و سوننەت و بەهەشت و دۆزەخ بكرێت و ئە كۆی تەماشای فەلیم و هەوالەكان بكرێت؟!!!

پاشان كاتیك ئەو مەجلیسی زیكەر تەواو دەبێت مەلایكەتەكان دەگەرێنەو و خۆی پەرورەدگار پرسیار دەكات كە بەندەكانم باسی چیان دەكرد؟ خۆی پەرورەدگار خۆی زاناترە بەهەموو شتێك دەزانێت بەندەكانی باسی چی دەكەن، مەلایكەتەكان دەڵێن: سوپاس و ستایشی تۆیان دەكرد، خۆی پەرورەدگار دەفەرمووێت: ئەم بەندەكانم داوای چیان دەكرد؟ مەلایكەتەكان دەڵێن: داوای بەهەشت دەكەن، خۆی پەرورەدگار

دەفەر مووئیت: ئایا ئەمانە بەهەشتیان بینوو، دەلێن: نا واللەى بەهەشتیان نەبینوو، خوای پەروردگار دەفەر مووئیت: ئەى ئەگەر بەهەشتیان ببینایە چیان دەکرد؟ دەلێن: ئەگەر ببینایە ئەوا زیاتر سوور دەبوون وەهولیان بۆ دەدا وداوایان دەکرد، خوای پەروردگار دەفەر مووئیت: ئەى پەنایان لە چى دەگرد؟ دەلێن: پەنایان لە دۆزەخ دەگرد، خوای پەروردگار دەفەر مووئیت: ئایا دۆزەخیان بینوو؟ دەلێن: نا واللەى دۆزەخیان نەبینوو، خوای پەروردگار دەفەر مووئیت: ئەى ئەگەر ببینایە چیان دەکرد، دەلێن: ئەوا زیاتر خۆیان لێى دەپاراست، خوای پەروردگار دەفەر مووئیت: ئیوه دەکەم بەشاهید کەوا من لێان خوش دەم.

زۆر بەداخووە زۆرێک لە مووسلمانان ئەگەر کەسیک باسى بەهەشت و دۆزەخ بکات لە چەندەها شوێن غەیبەتى بۆ دەکەن کە فلان کەس هەر باسى بەهەشت و دۆزەخ دەکات بەلام ئەمە پاداشتى ئەو کەسانەى کەوا باسى بەهەشت و دۆزەخ وخوا ناسى وخوا پەرستى بکەن چونکە ناسى خوای عەقیدە وئیمانە یەکیکە لە پوکنەکانى ئیمان شارەزا بوون وباسى بەهەشت و دۆزەخ پوکنیکە لە پوکنەکانى بیروباوەر، هەندیک لە مووسلمانان دەلێن نارۆین بۆ لای فلان کەس هەر باسى دۆزەخ دەکات و دەمانترسینى، ئەمەش نەزانینە ئەگەر ئیمە دۆزەخ نەناسین ئەى چۆن خۆمان لێى بپاریزین، بەراستى گەورەترین زەرەر وزیانە ئەگەر لەو مەجلسانە نەبین کە خوای پەروردگار مەلاییکەتەکان دەکات بەشاهید بۆ لى خوش بوونیان.

ههروه ها پیغه مبهری خوا صلی الله علیه و آله ده فرموویت: « ما جلس قوم یذکرون الله عز وجل إلا ناداهم مناد من السماء : قوموا مغفورا لکم قد بدلت سیئاتکم حسنات^۱، واته: هه کومه لیک دابنیشن وزیکر ویادی خویان کرد وباسی گه ورهیی ودهسه لاتی خویان کرد ئەوا بانگدهریک له ئاسمانه وه بانگیان ده کات که خوی پهرورد گاره وده فرموویت: دهی ههستن خوا لیلتان خوش بووه وخرابه کانتان گورپا به چاکه، که واته با هه موومان ههول بدهین مه جلسه کائمان باسی یادی وزیکری خوا بیت نه وه کو غه بیته کردنی مووسلمانان که بووه به پیشه ی مه جلسه کائمان.

ئیمامی موسلیمی خه وه لانی - ره جمه تی خوی لی بیت - پیاویکی زور به ته قوا وخوا ناس بوو نه وه نده زیکری خوی ده کرد تاوه کو رۆژیک پیاویک بینیی که وا زیکری خوا زور ده کات، به براده ره کانی ووت: ئەو پیاوه شیته بووه، ئیمامی موسلیم کاتییک گوئی له م پیاوه بوو فرمووی: ئەی براکه م ئەمه ی من ده یکه م شیته نییه به لکو دهرمانی شیته یه، که واته هه ره که سیک خوا نه ناسیت وزیکری خوا نه کات نه وه عه قلی له ده ستداوه هه ره وه کو خوی پهرورد گار ده فرموویت: ﴿وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾ [الملک: ۱۰]، هه ره بویه ئیمامی نه لبانی - ره جمه تی خوی لی بیت - ده فرموویت: ئەم ئایه ته به لگه یه له سه ره نه وه ی هه ره که سیک بچیتته دوزه خه وه ئەوا عه قلی نییه، به لام ده بی تاگاداری نه وه بین که وا هه ندیک که س کاتییک عه قل له ده ست ده دن خه لکانیک پییان ده لین: ئەو که سانه

^۱ - المعجم الأوسط، وصححه الألبانی فی السلسلة الصحيحة.

ئەوێندە قورئانی خوێندوو و ئەوێندە زیكری خۆی کردوو شیت بوونە ئەمەش قسە یەکی زۆر خراپ و نابەجێ یە چونکە کەس نەبوو ئەوێندە پیغەمبەرانی خوا - عليه الصلاة والسلام - وهاوەلانی پیغەمبەری خوا ﷺ و پیاو چاکان و زانیانی پیش ئیمە زیكری خوا بکەن و هیچ کەسیک لەوان شیت نەبوو چ جایی کەسانیکی وەکو ئیمە کەوا زیكری خوا زۆر بە کەمی دەکەین؟!!!

ووتنی (سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ)

پیغەمبەر خوا ﷺ دەفرمویت: «مَنْ قَالَ حِينَ يُصْبِحُ وَحِينَ يُمَسِي سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ مِائَةَ مَرَّةٍ لَمْ يَأْتِ أَحَدٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِأَفْضَلٍ مِمَّا جَاءَ بِهِ إِلَّا أَحَدٌ قَالَ مِثْلَ مَا قَالَ أَوْ زَادَ عَلَيْهِ»^١، واتە: هەر کەسیک بە یانیان سەد جار و ئیواران^٢ سەد جار بلیت: (سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ) پاك و پیرۆزی بێ کەم و کوری و سوپاس و ستایش بو خۆی پەروردگار، لە پۆژی قیامەتدا هیچ کەسیک نییه بگات بە خۆی پەروردگار لەم باشتەر بیت مەگەر کەسیک وەکو ئەمی ووتیبت یان زیاتری ووتیبت، پۆژی قیامەت ئەو پۆژی کەوا هەموومان بەرووتی و ئەو پۆژی کەوا لە دایک و باوک و خوشک و برا و منداڵی خۆت رادەکەیت بەهۆی سەختی و ناخۆشی ئەو پۆژە کەوا هەر کەسە

١ - رواه مسلم.

٢ - بە یانیان لە دۆی نوێژی بەیانی تاوێکو خۆر کەوتن و ئیواران لە دۆی نوێژی عەسرەو تاوێکو خۆر ئاوا بوونە.

وده لٽ نه فسي نه فسي تنها خوم رڙگارم بيت له نارهه تي، تهو رڙهي كهوا خور
 زور نزيك دهبيتهو وههه كهسه وبه پي تاواني خوي ثارهت دهكات وهنديك كهس
 تاوه كو قوله پي وهنديك كهس تاوه كو تهڙنوي وهنديك نوقم دهن له ثارهقي
 خويان، ته گهر كهسيك له ئيمه چهند دلوييڪ ثارهق بكات چهند بي تاههت
 ونارههت دهبين تهى لهو رڙهي كهوا خور زور نزيك دهبيتهوه؟ لهو رڙانهدا هيچ
 كهسيك فريمان ناكهويته تنها كار وكردهوي خومان نهبيته كه له دونيادا
 نامادهمان كردوه به ته نجامداني تهم زيكرانه.

به لام زورنيك له ئيمه بي ناگابوينه لهم زيكرانه بههوي سهرقاليمان بهمال
 ومندا لا ههه وهه كو خوي پهروهردگار دههه رموويته: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ
 أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾
 [المنافقون: ٩]، اته: تهى تهو كهسانهى باوهرتان هيئاوه بامال ومندا لا سهرقالتان
 نهكات له زيکري خوا ته گهر بهو شيويه به بن تهوا له زههه رمهه ندان دهن، به لام
 كهسانيك ههيه بهم شيويه نيه ههه وهه كو خوي پهروهردگار دههه رموويته: ﴿رِجَالٌ
 لَا تُلْهِهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ
 فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ﴾ [النور: ٣٧]، اته: كهسانيك ههيه نهمال ونه مندا لا
 ونه تيجارهت ونه كار وكاسبى له زيکري خوا بي ناگايان ناکات له مزگهوت ونويثي
 جه معاههت بي ناگايان ناکات لهو رڙهي كهوا ته وهنده سهخته چاوه کانيان ودله کانيان
 هه لده گهرين، به لام بهداهوه كهسانيكي زور دهبين کاتيک بانگ دههات دلي نايهت

دوکانه‌کهی به‌جی‌به‌ئیلَیت و بیّت بۆ مزگه‌وت، ئیمامی عه‌مری کورپی دینار - ره‌حه‌تی
 خوای لی بیّت - ده‌فه‌رموویّت: له‌گه‌ل سالی کورپی عه‌بدو‌لای کورپی ئیمامی عومه‌ر -
 خوای لی رازی بیّت - بووم به‌ناو بازاردا رۆشتین که کاتی نوێژ بوو ته‌ماشامان کرد
 خه‌لکی رۆشتوون بۆ مزگه‌وت و شته‌کانیان به‌جی‌هیشتبوون ئەم ئایه‌تی خوینده‌وه:
 ﴿رَجَالٌ لَا تُلْهِهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ يَخَافُونَ يَوْمًا
 تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ﴾ ده‌لی: ئەم که‌سانه‌ن که خوای په‌روه‌ردگار باسیانی
 کردووه ئەم که‌سانه‌ به‌هۆی ئیشی دونه‌یوه‌ بی‌ئاگا نابن له‌ زیکری خوا و نوێژی
 جه‌ماعه‌ت، که‌واته‌ با ئیمه‌ش له‌ خوا بترسین و نوێژه‌کانمان له‌ مزگه‌وت ته‌نجام به‌دین
 چونکه‌ هه‌ر نوێژیک به‌جه‌ماعه‌ت خیری حه‌جیکی هه‌یه، له‌به‌ر خاتری مال و منداڵ
 و دوکان خۆمان بی‌به‌ش نه‌که‌ین له‌و هه‌موو پاداشته‌ له‌ رۆژی قیامه‌تدا خوای
 په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموویّت: له‌ کوین دراوسی‌یکانم؟ مه‌لا ئیکه‌ته‌کان ده‌لین: ئەه‌ی
 په‌روه‌ردگار کئ له‌ ئاستی ته‌وه‌دایه‌ بی‌یّت به‌دراوسی‌ی تو، خوای په‌روه‌ردگار:
 ده‌فه‌رموویّت: کوان ته‌و که‌سانه‌ی له‌ دونه‌یادا مزگه‌وته‌کانیان ئاوه‌دان ده‌کرده‌وه‌ ته‌وانه‌
 دراوسی‌ی منن و شایسته‌ی ریز و حورمه‌تی منن، که‌واته‌ ته‌گه‌ر پیمان خۆشه‌ له‌
 قیامه‌تدا خوای په‌روه‌ردگار بانگمان بکات و به‌دراوسی‌ی خۆی ناومان به‌ریت ته‌وا با
 نوێژه‌کانمان له‌ مزگه‌وت بکه‌ین.

خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموویّت: ﴿أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ﴾ [الرعد: ۲۸]،
 واته‌: بی‌گومان به‌زیکری خوا ده‌له‌کانمان ئارام ده‌بی‌ته‌وه‌، ته‌گه‌ر ئیمه‌ پرسیاریک له‌

خۆمان بکهین ئایا بۆچی دله کائمان هیمن و ئارام ناییتتهوه؟ وهلامه کهشی تهوهیه که
 زیکری خوا زۆر به کهمی ده کهین دله کائمان ئارامی تیدا نییه یاخود زۆر به کهمی
 ئارام دهییتتهوه، ئهو دل ئارامی وخۆشی وبهخته وهرییهی له لای هاوه لانی پیغه مبه
 خوا صلی الله علیه و آله وزانایان و پیاوچا کانی پیش ئیمه هه بوو لای ئیمه به دی ناکریت چونکه
 ئهوان زیکری خویان زۆر ده کرد و ئیمه زیکری خوا کهم ده کهین، ئهوان خویان
 به باشی ده ناسی و ئیمه شهرم له خوا ناکهین تاوانی زۆر ته نجام ده دهین و بی ئاگاین له
 زیکری خوا، ئه گهر به بهردهوامی خوامان له یادییت خۆمان به کهم ده زانین، ئه گهر له
 مانای (الله اکبر) تی بگهین خۆمان ده پاریزین له ته که بور و خۆبه زلزانین، ته کهر
 ئیمه زیکری خوا بکهین ئهوا خوی پهروهردگار به هۆی ئهو زیکرانه وه بهر زمان
 ده کاته وه ههر وه کو پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه و آله ده فرموویت: « إِنَّ اللَّهَ يَرْفَعُ بِهَذَا الْكِتَابِ
 أَقْوَامًا وَيَضَعُ بِهِ الْآخَرِينَ »^۱، واته: خوی پهروهردگار به هۆی قورئانی پیروژه وه کو مه لیک
 کهس بهرز ده کاته وه وه نه دیک کهس نزم و سه رشۆر ده کات به هۆی کارنه کردنیان
 به فرمان خوا و پیغه مبه ر خوا صلی الله علیه و آله.

ههروه ها پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه و آله ده فرموویت: « أَلَا أَنْبِئُكُمْ بِخَيْرِ أَعْمَالِكُمْ
 وَأَزْكَاهَا عِنْدَ مَلِيكِكُمْ وَأَرْفَعُهَا فِي دَرَجَاتِكُمْ وَخَيْرٌ مِنْ إِنْفَاقِ الذَّهَبِ وَالْوَرَقِ وَخَيْرٌ لَكُمْ
 مِنْ أَنْ تَلْقَوْا عَدُوَكُمْ فَتَضْرِبُوا أَعْنَاقَهُمْ وَيَضْرِبُوا أَعْنَاقَكُمْ، قَالُوا: بَلَى قَالَ ذَكَرَ اللَّهُ

^۱ - رواه مسلم.

«^۱، واتە: ئایا هەوالتان پێ بدهم كە باشتەین كردهوه وپاك و خاوەن تەزەب كردهوه لای خۆی پەرەردگار چیه؟ و كردهوهیهك كە بەرزتان بكاتەوه و باشتەیت لێ بەخشینی ئالتون و زیو و باشتەیت بۆ ئێوه لێ گۆرەپانی جیهاد و تێكۆشاندان و بدهن لێ ملی دۆژمنانی خوا و ئەوانیش بدهن لێ ملی ئێوه، هاوێڵان و وتیان: بەلێ ئەو پێغه مبه‌ری خوا ﷺ ئەو كردهوهیه مان پێ بلێ بۆ ئەوهی ئەنجامی بدهین، پێغه مبه‌ری خوا ﷺ فەرمووی: ئەو كردهوهیه زیكری خوایه.

كەواتە باشتەین كردهوه زیكری خوایه و باشتەین و پاكتەین كردهوهیه كە بەرزت دەكاتەوه لای خۆی پەرەردگار باشتەیت لێ بەخشینی مال و سامان و پارە و پۆل و هەوێڵ و وایە لێ جیهاد و تێكۆشادا بیت، جیهاد و تێكۆشانیك كەوا مل پەراندنی تێدا بیت، هەر و هەر پێغه مبه‌ری خوا ﷺ دەر فەرمویت: چۆن ئێوه لێ دنیادا تەماشای ئەستێرەكانی ئاسمان دەكەن كۆمەڵێك كەس هەیه لێ بەهەشتدا بەو شیوێهە لێ سەرۆکی ئێوه دان كە خۆی پەرەردگار پلە و پایەیی بەرز كردۆتەوه.

عەبدوللای كۆری موبارەك - ڕەحمەتی خۆی لێ بیت - كاتیك پیاویكی ڕەش پێستی بینی دەستی بە گریان كرد و بە پەشۆكاوی ڕۆشتە خزمەت فۆزەیل - ڕەحمەتی خۆی لێ بیت - فۆزەیل فەرمووی: بۆچی ڕەنگت تێكچوو و پەشۆكاوی، ووتی: ئەو ئیمامی فۆزەیل كۆمەڵێك كەس هەیه پێش ئێمە كەوتون و بۆنەتە خۆشەوێستی

^۱ - رواه الترمذي، وصححه الألباني في صحيح الترغيب والترهيب.

خوا و ئییمە لەو کاروانە بەجی ماوین، بەراستی دڵەکانی ئییمە ئەوەندە رەق بوو هەول نادەین موناڤەسەى خەلکی بکەین بۆ کارى چاکە و بلیین فلان کەس بۆچی ئەوندە چاکە و لە خوا ترسە ئەوەندە عیبادەتى خوا دەکات و بامنیش وەکو ئەو عیبادەتى خوا زۆر بکەم نوێژەکانم لە مزگەوت بەجەماعەت ئەنجام بدەم و رۆژانە هەندیک لە قورئانی پیرۆز بخوینمەو بەلام زۆر موناڤەسە دەکەین بۆ مالى دنیا و هەول دەدەین ئەوێ کەوا خەلکی بەدەستى هیڤاوە ئییمەش بەدەستى بهیڤین!!

ئەو کەسانەى کەوا زیكری خوا زۆر دەکەن خواى پەرورەدگاریش رێزىكى زۆریان بۆ دادەنێت بەشیوەیهك دوعا و پارانەو کانیان رەت ناکاتەو و قەبوڵی دەکات هەر وەکو پیغەمبەرى خوا ﷺ دەفرموویت: «ثلاثة لا يرد الله دعاءهم : الذاکر الله كثيرا ودعوة المظلوم والإمام المقسط»^١، واتە: سێ کەس هەیه خواى پەرورەدگار دوعایان قەبوڵ دەکات و رەت ناکاتەو بەردەوام دوعا کانیان قەبوڵ ئەویش یەکیك لەو کەسە ئەو کەسانەن کەوا زیكری خوا زۆر دەکەن خوايان لە بیرە، ئەمەش پاداشتی زیكری خوايە کەوا دوعا و پارانەو کانت رەت ناکاتەو و قەبوڵی دەکات، هەر وەها پیغەمبەرى خوا ﷺ دەفرموویت: پیغەمبەر یەحیا - علیه الصلاة والسلام - بەگەلە کەى خۆى فرموو: «أمرکم بذكر الله كثيرا ومثل ذلك كمثل رجل طلبه العدو سراعا في أثره حتى أتى حصنا حصينا»^٢، واتە: فرمانتان پێ دەکەم

١ - السلسلة الصحيحة.

٢ - رواه ابن خزيمة، وصححه الألباني في صحيح الترغيب والترهيب.

به زیکری خوا چونکه نموندهی ئەو کەسە ی کەوا زیکری خوا دەکات وەکو پیاویك وایه
 رابکات و دوژمنه کە ی به خیرایی به دوای بکهوێت و ئەمیش به پەلە پرواته ناو
 قەلایه کی به هیزهوه ئەو کاته دوژمنه کە ی نه توانییت پی ی بویرییت و به وویستی خوی
 پهروهردگار خوی ده پاریزییت لهو دوژمنه، جارێ قەلای زۆر به کاردههینرا بو پاریزیگاری
 کردن، کەواته زیکری خوا قەلای و قەلغانه بهرامبەر به شهیتان پی ی دهووستین بهلام
 ئەگەر زیکری خوا نه کهین ئەوا ئەو قەلایه مان ناییت و شهیتان به ئارهزووی خوی
 یاریمان پی دهکات و فرمانمان پی دهکات بو کاری خراپه و تاوان، بهراستی له بهر
 ئەوهی زیکری خوا ناکهین ئەو قەلایه مان بو خۆمان درووست نه کردووه، ئەگەر
 دهمانهوێت قەلای و قەلغانیکمان به دهستهوه بییت و بهرەنگاری شهیتان بینهوه ئەوا
 زیکری خوا زۆر بکهین.

ووتنی (سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ)

پیغه مبهری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده فهرموویت: « خَصَلَتَانِ أَوْ خَلَّتَانِ لَا يُحَافِظُ عَلَيْهِمَا عَبْدٌ مُسْلِمٌ إِلَّا دَخَلَ الْجَنَّةَ هُمَا يَسِيرٌ وَمَنْ يَعْمَلُ بِهِمَا قَلِيلٌ يُسَبِّحُ فِي دُبْرِ كُلِّ صَلَاةٍ عَشْرًا وَيَحْمَدُ عَشْرًا وَيُكَبِّرُ عَشْرًا فَذَلِكَ خَمْسُونَ وَمِائَةً بِاللِّسَانِ وَأَلْفٌ وَخَمْسُمِائَةٍ فِي الْمِيزَانِ وَيُكَبِّرُ أَرْبَعًا وَثَلَاثِينَ إِذَا أَحَدَ مَضَجَعَهُ وَيَحْمَدُ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ وَيُسَبِّحُ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ فَذَلِكَ مِائَةً بِاللِّسَانِ وَأَلْفٌ فِي الْمِيزَانِ »^۱، واته: دوو سیفەت ههیه هەر که سیك پاریزگاری لی بکات خوی پهروردگار ده یخاته به ههشته وه، واته: به بهرده وامی ئه نجامی بدات نه وه کو رۆژێک بیکات و رۆژێک نه یکات، ئیمامی موبارهک - رهحمهتی خوی لی بیته - ده فهرموویت: ئەمە مژدهیه کی زۆر خوشه تیدا به بۆ مووسلمان هەر که سیك زیکری خوا بکات کۆتاییه که ی به خیر ده چیت، پاشان پیغه مبهری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرمووی: ئەم کرده وانه که م وئاسانن به لام ئەوانه ی کرده وه ی پیده کهن و بهرده وام ده بن له سه ری زۆر که من، واته که م که س ده توانی بهرده وام بیته له سه ر ئەوانیش له دوی نوێژه فهرزه کان (۱۰) جار بلیی (سُبْحَانَ اللَّهِ) جار و (۱۰) جار بلیی (الْحَمْدُ لِلَّهِ) و (۱۰) بلیی (اللَّهُ أَكْبَرُ) که ده کاته (۱۵۰) زیکر له سه ر زمان، چونکه له رۆژێکدا (۵) نوێژی فهرز زمان ههیه له دوی هه موو نوێژێک (۳۰) جار ئەم زیکرانه ده خوینی و (۵ × ۳۰ = ۱۵۰) به لام ئەم (۱۵۰) زیکره که کردووته (۱۵۰۰۰) خیر و پاداشتت بۆ ده نووسریته و هوکارێکی شه بۆ چوونه به هه شت،

^۱ - رواه أبو داود، وصححه الألباني في صحيح الترغيب والترهيب.

پاشان پی‌غه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌فرمووی: کاتی‌ک رۆ‌شتیته سه‌ر جی‌گا‌که‌ت بو‌ خه‌وتن (۳۳) جار بلی‌ی (سُبْحَانَ اللَّهِ) جار و (۳۳) جار بلی‌ی (الْحَمْدُ لِلَّهِ) و (۳۴) بلی‌ی (اللَّهُ أَكْبَرُ) که ده‌کاته (۱۰۰) زی‌کر له‌سه‌ر زمان به‌لام له ته‌رازوی عه‌داله‌تی رۆ‌ژی قیامه‌تدا ده‌کاته (۱۰۰۰) خیر وپادا‌شت.

هه‌روه‌ها پی‌غه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌فرموویت: « مَنْ سَبَّحَ اللَّهَ فِي دُبُرِ كُلِّ صَلَاةٍ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ وَحَمِدَ اللَّهَ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ وَكَبَّرَ اللَّهَ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ فَتِلْكَ تِسْعَةٌ وَتِسْعُونَ وَقَالَ تَمَامَ الْمِائَةِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ غُفِرَتْ خَطَايَاهُ وَإِنْ كَانَتْ مِثْلَ زَبَدِ الْبَحْرِ »^۱، واته: هه‌ر که‌سی‌ک له دوا‌ی نو‌یژه‌هه‌ره‌زه‌کان (۳۳) جار بلی‌ت (سُبْحَانَ اللَّهِ) و (۳۳) جار بلی‌ت (الْحَمْدُ لِلَّهِ) و (۳۳) بلی‌ت (اللَّهُ أَكْبَرُ) که ده‌کاته نه‌وه‌دنۆ جار پاشان سه‌ده‌هم ته‌واو بکات به‌ووتنی: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) ته‌وا خوا‌ی په‌روه‌رد‌گار له تا‌وانه‌کانی خو‌ش ده‌بی‌ت ته‌گه‌ر وه‌کو که‌فی ده‌ریاش بی‌ت، به‌راستی زی‌کری خوا خیر وپادا‌شتی‌کی گه‌وره‌ی هه‌یه هه‌ر وه‌کو خوا‌ی په‌روه‌رد‌گار ده‌فرموویت: ﴿وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ [الجمعة: ۱۰]، واته: ته‌ی ئی‌مانداران زی‌کر ویا‌دی خوا زۆر بکه‌ن بو‌ ته‌وه‌ی سه‌ره‌راز بن، زی‌کری خوا به‌به‌رده‌وامی بکه‌ن چونکه‌ رزگار‌تان ده‌کات و به‌به‌هه‌شتی به‌رین شادا‌تان ده‌کات، رزگار‌تان ده‌کات له دۆ‌زه‌خ ونا‌ره‌حه‌تییه‌کانی رۆ‌ژی قیامه‌ت وله سزای ناو‌قه‌بر،

^۱ - رواه مسلم.

که واته زیگری خوا هو کاریکه بو رزگار بوون له هه موو ناخوشیه کانی دونیا و قیامت، ئەو کەسە ی زیگری زۆر بکات بەردەوام دلی خوش و شادمانە بەلام ئەو کەسە ی زیگری خوا ناکات بەردەوام بی تاقەتی و غەم و خەفەت دایگرتوو، بەختە و هری ئادەمیزاد له مال و سامان و سوڵتە و دەسەلاتدا نییە بەلکو بەختە و هری تەنها له وەدایە کە خالق ی خۆت بناست و له یادی نە کەیت، ئەو کەسانە ی زیگری خوا زۆر دە کەن بەدەوری عەر شە و دە سو پێ نه وه هەر وه کو پێغه مبه ری خوا ﷺ فەر موویە تی: « إِنْ مَا تَذَكُرُونَ مِنْ جَلَالِ اللَّهِ التَّسْبِيحِ وَالتَّهْلِيلِ وَالتَّحْمِيدِ يَنْعُطْفَنَ حَوْلَ الْعَرْشِ لَهْنٌ دُوِي كَدُوِي النُّحْلِ تَذَكُرُ بِصَاحِبِهَا أَمَّا يَجِبُ أَحَدُكُمْ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَوْ لَا يَزَالُ لَهُ مِنْ يَذْكُرُ بِهِ »^۱، واتە: ئێو کاتی ک زیگری خوا دە کەن (سُبْحَانَ اللَّهِ) دە کەن و گه وره یی بو خوا ی پەر وەرد گار دەر دەر پرن و دە لێن (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) هیچ خوا یە ک نییە بە حە ق شایستە ی پەرستن بێت ئیلا زاتی پیرۆزی (اللَّهُ) نە بێت و کاتی ک (الْحَمْدُ لِلَّهِ) سو پاس و ستایشی خوا ی پەر وەرد گار دە کەن ئە مانە ی هه مووی گه وره یی و دە سه لات ی خوا ی پەر وەرد گار دەر دەر خات، ئەم زی کرانە بەدەوری عەر ش دە سو پێ نه وه هەر وه کو هەنگ چۆن دەرنگی دیت، ئەو زی کرانە ی ئێو دە چیتە خزمە تی خوا ی پەر وەرد گار و بەدەوری عەر شە و دە سو پێ نه وه و ناوی خا و نه کە ی دە هی نی ت، بەراستی ئەمە رزگار بوونە هه موومان پیمان خوشە بەو شی و یە بین، ئیمە بو یە ژیا نمان پرە له ناخوشی و بی تاقەتی کە زۆر ی ک له ئیمە له مال و سه رووت و سامان زۆری هه یە بەلام بەردەوام

^۱ - رواه ابن ماجه، وصححه الألباني في صحيح الترغيب والترهيب.

غه مبار و دل ته نکه هو کاره که شی ته وریه زیکری خوامان نه کردووه به پیشه شی خومان
بو ته وری دلّه کانمان تۆقره بگریّت ﴿أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ﴾.

ووتنی (سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ) وکه سیّت

مندالی بمریت

پیغه مبهری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دهفه رموویت: « بخ بخ خمس ما أثقلهن في الميزان لا إله إلا الله وسبحان الله والحمد لله والله أكبر والولد الصالح يتوفى للمراء المسلم فيحتسبه »^۱، واته: پینج شت هدیّه زۆر قورسه له ته رازووی عه داله تی خوی پهره ردگار، ئەو ته رازووی ئەوهنده گه وریه ته گهر حهوت ته به قه شی ئاسمان تییدا بکهیت جیگای ده بیته وه له گه ل ئەوه شدا هه موو شتیکی گه وه و بچووک ده خوینیته وه، ئەویش ووتنی (سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ) که سیکیش مندالیکی بمریت و ئارام بگریّت و سوپاس و ستایشی خوی پهره ردگار بکات به ته مای پاداشته که ی بیّت، به لّام ئەم ئارام گرتنه ده بیّت له سه ره تای موصیبه ته که بیّت نه وه کو دوی چهند رۆژیک بلیت سوپاس بو تو ته ی پهره ردگار خۆم و منداله کم مولکی خۆته، ئەم کرده وانه له ته رازووی خوی پهره ردگار له رۆژی قیامه تا زۆر قورس و سه نگینه، که واته زیکری خوا نیعمه تیکی

^۱ - رواه النسائي والحاكم ، وصححه الألباني في صحيح الترغيب والترهيب.

گەورەى خواى پەرورەدگارە بۆ ئیمە لە دنیا و قیامەتدا، لە دنیا دا ئەو کەسەى کە زیكری خوا زۆر دەکات بەردەوام هەست بەدڵ خۆشى و ئارامى و بەختەوهرى دەکات و لە قیامەتیشدا لە تەرازووى عەدالەتى خواى پەرورەدگار پەر دەبیّت لە خیر و پاداشت، هەر و هەمانداى چاک یەکیکی ترە لە نىعمەتەکانى خواى پەرورەدگار، منداڵى چاک نىعمەتى خواى پەرورەدگارە بۆ مووسلمان بەلام منداڵى خراپ مووسبەتە بۆ دنیا و قیامەت، بەلام ئەمڕۆ کەوتینەتە رۆژیکەو کەوا پەرە لە مووسبەت و فیتنە و خراپەکارى هەر بۆیە پیغەمبەرى خوا ﷺ دەفرموویّت: «ما من عام إلا الذي بعده شر منه حتى تلقوا ربكم»^١، واتە: هیچ سالتیک نیه ئیلا لە سالتە کەى پێش خۆى خراپترە تاوەکو رۆژى قیامەت دىّت، ئەگەر تەماشای بکەین ئەوهرى چوار پینچ سالت پێش ئیستا ناسەرەى و عەیب بوو ئیستا بوو بەمۆدیل و پێشکەوتن، کۆمەلە شتیکیش ئیستا عەیبەیه چەند سالتیکى تر دەبیّت بەمۆدیل.

ئەبو قیلابە - رەحمەتى خواى لى بیّت - پیاو چاکیکى ئەم ئومەتە بوو کە هەر دوو چا و دەست و قاچى نەبوو و گۆی قورس بوو، منداڵیکى هەبوو خزمەتى دەکرد رۆژیک ئەم منداڵەى دیارى نەما و بەپیاویکی فرموو برۆ بەدواى منداڵە کەم بگەرێ بزانە چى بەسەر هاتوو؟ پیاو کە دەلى: کە رۆشتم بینیم منداڵە کەى درەندەیهک خواردوو یەتى پاشان رۆشتمەو و وتم: ئەى ئیمامى ئەبو قیلابە چیت لى بشارمەو منداڵە کەم بینى لە ناو هەندیک لدا و درەندەیهک خواردوو یەتى خواى پەرورەدگار خیر

^١ - رواه الترمذي، وصححه الألباني في السلسلة الصحيحة.

و پاداشتیکی گەورەت بۆ بنووسی و سەبر و ئارامیت پێ بێخشیت، ئەبو قیلابە
 فەرمووی: (الحمد لله الذي لم يجعل في قلبه خسارة من الدنيا) سوپاس وستایش بۆ تۆ
 ئەی پەروردگارم هیچ غەم و پەژارەیک لە دڵمدا نەما بۆ دنیا، پاشان فەرمووی:
 (الحمد لله الذي لم يخلق من ذرية خلقا يعصيه ويعذبه بالنار) سوپاس وستایش بۆ تۆ
 ئەی پەروردگارم کەوا هیچ وەچەیکەم نییە لە دنیا کەوا سەرپێچی و تاوان بکات
 و سزای بەتایبەت بە ئاگری دۆزەخ، ئەمە مووسڵمانە کەوا چەندێک غەم و پەژارە هەبوو
 بۆ قیامەتی منداڵە کە خۆی بەلام زۆریک لە دایکان و باوکان تاوێ کو نیوی شەو
 تەماشای فلیم و گۆرانی دەکەن ئەبێ منداڵە کاتمان چۆن دەر بچیت!! ئەگەر تەماشای
 خۆت بکە بزانە لە پۆتیکدا چەندێک تەماشای فلیم و بەرنامە تر دەکە کە
 حەرام ناشرەین و چەندێک گۆی لە ووتار و چەندێک قورئان دەخوینی چەند فەرموودە
 دەخوینی و کردەوی پێ دەکە کە پێویستە لە سەرمان؟؟.

پێغەمبەری خوا ﷺ دەفەرموویت: «ما من ساعة تمر بآدم لم يكن ذكر الله
 فيها بخير إلا خسر عندها يوم القيامة»^١، واتە: هیچ کات و ساتیک نییە بەسەر
 ئادەمیزادا تێپەڕێت زیكری خۆی تێدا نەکات لە پۆتێ قیامەتدا دەبێت بەخەفەت
 و بێ تاقەتی بۆ خاوەنە کە، ئەو کاتانە کە لە دنیا دا بەبێ زیكری خوا بەرێی
 دەکەین لە پۆتێ قیامەتدا پەشیمان دەبینەو بەلام ئەو شوینی پەشیمان بوونەو
 نییە و دادمان نادات، ئێمە چەند سەعات و چەندین هەزار سەعات بەبێ زیكری خوا

^١ رواه الطبراني في المعجم الأوسط، وقال الألباني (ضعيف).

ده بهینه سهر وچه ندين سه عات ته ماشی فليم وگوئ له گورانی ده گرین که له رۆژی قیامه تدا پرووبه پرووی کرده وه کانی خومان ده بینه وه ته گهر ته وبه نه که ین وبه و شیوازه بمرین، مردنیک که کهس نازانیت له چ کات وساتیک یه قه مان پی ده گری؟!

ووتنی (سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ)

پیغه مبهری خوا صلی الله علیه و آله ده فره موویت: «كَلِمَتَانِ خَفِيفَتَانِ عَلَى اللِّسَانِ ثَقِيلَتَانِ فِي الْمِيزَانِ حَبِيبَتَانِ إِلَى الرَّحْمَنِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ»^۱، واته: دوو وشه هه یه له سهر زمان زۆر ئاسان به لām له ته رازووی پر له عه داله تی خوای په روه ردگار زۆر قورس و سه نگینه وله لای خوای په روه ردگاریش زۆر خوشه ویسته ته ویش ووتنی (سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ).

ووتنی: (رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبًّا وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا وَبِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَبِيًّا)

پیغه مبهری خوا صلی الله علیه و آله ده فره موویت: «من قال إذا أصبح : رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبًّا وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا وَبِمُحَمَّدٍ نَبِيًّا فَأَنَا الزَّعِيمُ لَا خِذْنَ بِيَدِهِ حَتَّى أَدْخِلَهُ الْجَنَّةَ»^۲، واته: ههر که سیك به یانی کرده وه بلیت: «رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبًّا وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا وَبِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَبِيًّا»

۱ - رواه البخاري.

۲ - السلسلة الصحيحة.

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَبِيًّا» رزایم بهوهی که (الله) پهروهردگارم بیټ وئیسلام ئایینم بیټ وموحه محمد ﷺ پیغه مبهرم بیټ زمانه تی ئهوهی ده کهم که دهستی ده گرم تاوه کو ده یخه مه ناو بهه شته وه، به لām رازی بیی که ته نها (الله) بهرستیت وته نها داوی یارمه تی لهو بکهیت وته نها لهو بهار پیته وه که مندالت نابی ته نها داوی مندال بوون لهو بکهیت نه وه کو بر پیته سهر قه بریک یان په ر پیه که بهینیت به ئومیدی مندال بوون ته گهر بهو شیویه بکهیت نیشانه ی ئهویه رازی نیت که (الله) پهروهردگار ت بیټ ورازی بوون ته نها به دهم نییه به لکو به کرده وه شه، رازی بیی بهوهی که ته نها ئایینی پیروزی ئیسلام بهرنامه ت بیټ وهیچ بهرنامه یه کی تر وه کو بهرنامه ی ئایینی ئیسلام به باش دانه نییت، ورازی بیی بهوه که موحه محمد ﷺ پیغه مبهرت بیټ وسوننه ته کانی جی به جی بکهیت وقسه ی کهس پیش قسه ی ئه وه نه کهیت وئه گهر ووترا پیغه مبهری خوا ﷺ ئه وه فرمانه ی کردووه نه لیت چوڼ وبوچی به ته واوه تی گو پراهه لی بکهیت.

قورئان خویندن

گه وه ترین زیکری که مووسلمان بیکات قورئان خویندنه چونکه قورئانی پیوژ ووته ی پیروزی خوا ی پهروهرد گاره، به لām قورئان خویندن به جوړیک که خوا ی پهروهردگار داوی کردووه، به راستی زوړ به ی زوړی مووسلمانان قورئانیان پشت گوی

خستوو و کردەوێ پێ ناکەین، ئایا خۆی پەرەردگار قورئانی دابەزاندوو بۆ ئەوێ مووسڵمانان بێخەنە ناو پەرۆیه کی سەوزوو لێ شوینیکی بەرزوو داینین یان مووسڵمانان ماچی بکەن یان بەدیواره کان هەلۆاسن یان قورئان فرۆشە کان لێ تەعزیکاندا بێخوینن یان لێ ژوور سەری منداڵ و ئافرەتی زەیسانی دابنریت؟؟؟ بێگومان نەخێر، ئەمە حیکمەت نییە لێ دابەزاندنی قورئانی پێرۆز بە لکو قورئانی پێرۆز بۆ ناو دابەزیوێ هەر وەکو خۆی پەرەردگار دەفرمووێت: ﴿بَلْ هُوَ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ﴾ [العنکبوت: ٤٩]، واتە: قورئانی پێرۆز کۆمەلێک ئایەتی روون و ئاشکرایە لێ ناو دابەزاندنێ خاوەن عیلمە کاندایە، کەواتە ئەو کەسانە خاوەن عیلم و فوولن کەوا قورئانی پێرۆز لێ ناو دابەزاندایە، پێغەمبەری خوا ﷺ دەفرمووێت: «من قرأ حرفاً من كتاب الله فله حسنة، والحسنة بعشر أمثالها لا أقول: ﴿الم﴾ حرف، ولكن: ألف حرفاً، ولام حرفاً، وميم حرفاً»^١، واتە: هەر کەسێک پیتێک لێ قورئانی پێرۆز بخوینێت، بەهەموو پیتێکی چاکە یەکی بۆ دەنوسرێت، چاکە ی لای خۆی پەرەردگار بە دە ئەوەندە ی خۆیەتی و چەند جار دەکرێتەو، نالیم: ﴿الم﴾ بە پیتێک دەژمێرێت، بە لکو (ألف) بە تەنها پیتێکە و (لام) یش پیتێکە و (میم) یش پیتێکە، هەموومان دەزانین ئەمە خێر و پاداشتی قورئان خویندە بە لام چەندمان کردەوێ پێ دەکەین و چەندمان لێ رۆژیکدا دوو سی جۆری قورئان دەخوینن ئەمە بۆ کەسێک خویندەواری بێت بە لام کەسیکیش

^١ - رواه الترمذي، وصححه الألباني في صحيح الترغيب والترهيب.

خوێندەواری نەبیّت دەتوانیّت سیّ جار سورەتی (الإخلاص): قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ^١ بخوینێت خیر و پاداشتی خەتمەیکە قورئانی بۆ دەنوسریّت، هەر بۆیە ئیمە ئەوەندە ئیمانمان لاوازه دلە کائمان رەق بووه و بەدوای شوینی نەفسی خۆمان دەکەوین نەفیسیش بەرەو خراپە و تەوان دەروات هەر وەکو خوای پەروردگار لەسەر زمانی پیغەمبەر یوسف - علیه الصلاة والسلام - دەفەرموویّت: ﴿إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي إِنَّ رَبِّيَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ [یوسف: ٥٣]، بەراستی نەفسەکان زۆر ئەمر و فەرمان بە خراپە دەکەن ئیلا مەگەر کەسیک خوای پەروردگار پەحمی پێ کردیّت.

هەرەها پیغەمبەری خوا ﷺ دەفەرموویّت: «يحيى صاحب القرآن يوم القيامة فيقول القرآن يا رب حلّه فيلبس تاج الكرامة ثم يقول يا رب زده فيلبس حلّة الكرامة ثم يقول يا رب ارض عنه فيرضى عنه»^٢، واتە: ئەو کەسەى کە قورئانی لەبەرکردووه و قورئانی زۆر خویندووه (صاحب القرآن: بەپلهی یەكەم ئەو کەسەى کە قورئانی لەبەرکردووه و بەپلهی دووهم ئەو کەسەى کە زۆر قورئان دەخوینێت) کە ئە رۆژی قیامەت دێت قورئانی پێرۆز دەفەرموویّت: ئەى خوای پەروردگار جل و بەرگ و تاجی ریز و حورمەتی پێ ببەخشە خوای پەروردگار پێى دەبەخشیت پاشان

١ - ئەو فەرمودەیهى کەوا لەسەر خێر و پاداشتی خویندنی سورەتی (الإخلاص) هاتوو تايبەت نییه تەنها بۆ کەسانی نەخویندەوار بەلکو کەسانی خویندەواریش بەهەمان شێوە خێر و پاداشتیان بۆ دەنوسریّت.

٢ - رواه الترمذي وابن خزيمة والحاكم، وحسنه الألباني في صحيح الترغيب والترهيب.

قورئانی پیرۆز دەفەرموویت: ئەى پەرەردگار لەم بەندەى خۆت رازى بىه چونكه منى زۆر خویندووه له دنیا خواى پەرەردگاریش لى رازى دەبیت.

هەر وهه پىغه مبهرى خوا ﷺ دەفەرموویت: «الصَّيَّامُ وَالْقُرْآنُ يَشْفَعَانِ لِلْعَبْدِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَقُولُ الصَّيَّامُ أَيْ رَبِّ مَنَعْتُهُ الطَّعَامَ وَالشَّهَوَاتِ بِالنَّهَارِ فَشَفَّعْنِي فِيهِ وَيَقُولُ الْقُرْآنُ مَنَعْتُهُ النَّوْمَ بِاللَّيْلِ فَشَفَّعْنِي فِيهِ قَالَ فُشِّعَانِ»^١، واته: رۆژوو و قورئان له رۆژى قىامه تدا شفاعهت بۆ بهنده كان ده كهن، رۆژوو دهفەرموویت: ئەى پەرەردگار ئەم بەندەيه خۆى له خواردن وشه هوهت ده گردهوه به رۆژ به رۆژوو ده بوو من بكه به شفاعه تكار و قورئان دهفەرموویت: ئەى پەرەردگار ئەم بەندەيه به شهو زۆر قورئانى ده خویندووه من بكه به شفاعه تكار خواى پەرەردگار شفاعه تيان وەر ده گريت، هەر وهه پىغه مبهرى خوا ﷺ دەفەرموویت: «اقْرَأُوا الْقُرْآنَ فَإِنَّهُ يَأْتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ شَفِيعًا لِأَصْحَابِهِ»^٢، واته: قورئان بخوینن چونكه قورئان له رۆژى قىامه تدا شفاعه تكاره بۆ خاوه نه كهى، هەر بۆيه قورئانى پیرۆز كارى گهري له سه ر دلى پىغه مبه ران و پياوچاكانى پيش ئيمه هه بووه و داوايان كردووه كه بىت به هارى دليان هەر وه كو پىغه مبه رى خوا ﷺ دەفەرموویت: «أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رِبِيعَ قَلْبِي»^٣، واته: ئەى پەرەردگار قورئانى پیرۆز بكه به به هارى دلم، ئە گه ر ته ماشا بكه ين له

١ - رواه أحمد والطبراني في الكبير، وقال الألباني حسن صحيح في صحيح الترغيب والترهيب.

٢ رواه مسلم.

٣ - رواه أحمد، وحسنه الألباني في صحيح الترغيب والترهيب.

به هاردا زهوی خوش ده بیټ و سهر له نوی درخته کان زیندوو ده بنه وه به مان شیوهش دله کانی ئیمه بژیتریتته وه به قورئانی پیرۆز، ئیمامی ته بو هومام - په جمه تی خوای لی بیټ - ده فهرموویټ: به عیسای کوری وهردم فهرموو: چ ئاواتیکت هه یه له دنیا دا بیته دی؟ دهستی کرد به گریان و فهرمووی: ئاواتی من له دنیا دا یه ک شته ته ویش خوای په روهردگار کاریکی وای بکردایه سنگم شهق بکردایه و دلم دهر بکردایه و ته ماشام بکردایه و بزائم قورئان چ کاریگه ریه کی له سهر دروست کردوه، بزائم قورئان دلی منی ژیاندوه یان دله کهم مردوه، پاشان ئیمامی ته بو هومام فهرمووی: عیسای کوری وهردم ده بیینی کاتیک قورئانی ده خویند زۆر جار بی هوش ده کهوت به شیوه یه که وامده زانی گیانی دهرده چیټ، به راستی ته وه کاریگه ری قورئانه به سهر پیاو چا کانه وه.

پیغه مبهری خوا صلی الله علیه و آله ده فهرموویټ: « وَالْقُرْآنُ حُجَّةٌ لَّكَ أَوْ عَلَيْكَ »^۱، واته: قورئان یان ده بیته به لگه به دهسته وه شفاعت ده کات وله دۆزهخ رزگارت ده کات یان هو کاریکه بو ته وهی بجیته ناو ئاگری دۆزهخ، له وانه که سیك بلیټ: من نازائم قورئان بخوینم چون ته و پاداشته م دهست بکه ویټ؟ ههر که سیك سی جار سورته تی (الإخلاص: قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) بخوینیت ته و خیری خه تمه یه که قورئانی بو ده نو سریت، یان مندا له که ی بنیریت بو شوینیک فیری قورئان خویندن بیټ چونکه پیغه مبهری خوا صلی الله علیه و آله ده فهرموویټ: « من قرأ القرآن وتعلم وعمل به ألبس والداه يوم القيامة

۱ - رواه مسلم.

تاجا من نور ضوؤه مثل ضوء الشمس ويكسى والداه حلتين لا يقوم لهما الدنيا فيقولان بم كسينا هذا فيقال بأخذ ولدكما القرآن^۱، واته: هەر كه سيك قورئان بخوييت وخه لكي فير بکات وکرده وي پي بکات خوي پهروردگار له روژي قيامه تدا تاجيكي نور ده خاته سهر دايک وباوکی که پروناکی نهو تاجه وه کو پروناکی خوړ وايه وجل وبه رگيکیان له بهر ده کات که له دونيا نرخه که ی گرانته، دايک وباوکه که پرسيار ده کهن وده لين: بوچی نه و نه ده ريزمان ليگي راوه پييان ده ووتريت: له بهر نه وي منداله که تان قورئانی زور خويندوه.

ههروها پيغه مبهري خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده فره موويت: « حَيْرُكُمْ مَنْ تَعَلَّمَ الْقُرْآنَ وَعَلَّمَهُ »^۲، واته: باشرتيتان نهو که سه يه که قورئان فير بييت وکه سانی تريش فير بکات، ههروها پيغه مبهري خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده فره موويت: « وَمَا اجْتَمَعَ قَوْمٌ فِي بَيْتٍ مِنْ بُيُوتِ اللَّهِ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَيَتَدَارَسُونَهُ بَيْنَهُمْ إِلَّا نَزَلَتْ عَلَيْهِمُ السَّكِينَةُ وَغَشِيَتْهُمْ الرَّحْمَةُ وَحَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ وَذَكَرَهُمُ اللَّهُ فِيمَنْ عِنْدَهُ »^۳، واته: هەر کومه ليک کو بسنه وه له مائيک له ماله کانی خوا وقورئان بخويندوه وبه يه کتری بلينسه وه، ئيللا ناراميان به سهر دا داده به زيت، وره حمه ت دايانده پوشيت، و فرشته کان ده وريان ده دن، وخوي پهروردگار يش لای فرشته کان باسيان ده کات، هه نديک که س هه يه قورئان

۱ - رواه الحاكم، وقال الألباني حسن لغيره في صحيح الترغيب والترهيب.

۲ - رواه البخاري.

۳ - رواه مسلم.

خویندن له سهر زمانیان قورسه بویه هندیك جار قورئان ناخوینن به لام ته گهر
 بهرده وام بنن تهوا خیر وپاداشتی زوری ههیه ههر وه کو پیغمبهری خوا صلی الله علیه و آله
 دهه رموویت: «الْمَاهِرُ بِالْقُرْآنِ مَعَ السَّفَرَةِ الْكِرَامِ الْبَرَّةِ وَالَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ وَيَتَتَعَتُعُ
 فِيهِ وَهُوَ عَلَيْهِ شَاقٌّ لَهُ أَجْرَانِ»^۱، واته: تهوهی قورئان به دروستی وجوانی ده خوینیته وه
 تهوه له گهل فریشته بهریزه کانی خوادایه، تهو فریشتانهی که سه فین له نیوان خوی
 پهروه ردگار و بهنده کانی، و تهوهی قورئان ده خوینیته و ده وه ستیت و تیایدا و قورسه
 له سهر زمانی تهو که سه دوو پاداشتی ههیه.

خویندنی سوره تی (الإخلاص)

سوپاس بو خوی پهروه ردگار هه موومان به خوینده وار و نه خوینده واره وه سوره تی
 (الإخلاص) ده زانین بیخوین، تهو سوره ته چه ندیک کورته به لام خیر وپاداشتیکی
 زوری ههیه ههر وه کو پیغمبهری خوا صلی الله علیه و آله دهه رموویت: «أَيُعْجِزُ أَحَدُكُمْ أَنْ يَقْرَأَ فِي
 لَيْلَةٍ ثَلَاثَ الْقُرْآنِ قَالُوا وَكَيْفَ يَقْرَأُ ثَلَاثَ الْقُرْآنِ قَالَ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ تَعْدِلُ ثَلَاثَ
 الْقُرْآنِ»^۲، واته: ئایا ناتوانن سی یه کی قورئان بخوینن، هاوه لآن ووتیان: چوون سی
 یه کی قورئان بخوینن؟ پیغمبهری خوا صلی الله علیه و آله فهرمووی: (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) بخوینن

۱ - رواه مسلم.

۲ - صحيح الترغيب والترهيب.

یه کسانه به سئ یه کی قورئان، که وته ته گهر که سیك سئ جار (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) بخوینئ خیر و پاداشتی خه تمه یه ک قورئانی بو دهنووسرئت، به راستی که سیك فهزل و گه ورهیی ته م سورته بزانئت و جئ به جئ نه کات تهوا زهره مند دهئت چونکه کاتئکی زور که می دهوئت ته گهر له ناو مال بیت یان له ناو سه یاره یان بهرئگه وه ببیت ده توانئت چهنه جار خه تمه ی قورئان بکه ی به خوئندنئ ته م سورته.

داوای لیخوش بوون کردن

زیکرئک خوای په روهردگار زور گرنگی پئداوه و پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وهاوه لائن و پیاو چاکانی پیش ئیمه گرنگی پئداوه به لام ئیمه پشت گوئمان خستوه، خوای په روهردگار باسی که سانی له خواترس ده کات و ده فه رموئت: ﴿وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرِ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ [آل عمران: ۱۳۵]، واته: خواناسان و خوپاریزه ران ته و که سانه ن هدر کاتئک خراپه و تاوانیان کرد و زوئلیان له نه فسی خوئان کرد دله کانیا راده چه له کئت و خوایان بیرده که وئته وه ده ست به جئ ده لئین: ته ی په روهردگار لیمان خوش ببه، لیروه ده رده که وئت هدر که سیك تاوان بکات تهوا زلمئ له نه فسی خوئ کردوه چونکه که سیك به هوئ تاوان و سه رپیچی به ره وه دوزه بروات تهوا بیگومان زلمه له نه فسی خوت.

کهواته کهسانی له خوا ترس نهو کهسانه کهوا هه ر تاوانیک بکهن دهست بهجی خویان بیرده کهوتتهوه وههست خهفته وغه مباری ده کهن وداوالیخوش بوون ده کهن هه ر وه کو پیغه مبهری خوا صلی الله علیه و آله دهفه رموویت: «سَبْعَةُ يَظْلُهُمُ اللَّهُ فِي ظِلِّهِ يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّهُ الْإِمَامُ الْعَادِلُ وَشَابُّ نَشَأَ فِي عِبَادَةِ رَبِّهِ وَرَجُلٌ قَلْبُهُ مُعَلَّقٌ فِي الْمَسَاجِدِ وَرَجُلَانِ تَحَابَّا فِي اللَّهِ اجْتَمَعَا عَلَيْهِ وَتَفَرَّقَا عَلَيْهِ وَرَجُلٌ طَلَبَتْهُ امْرَأَةٌ ذَاتُ مَنْصِبٍ وَجَمَالٍ فَقَالَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَرَجُلٌ تَصَدَّقَ أَحَقَى حَتَّى لَا تَعْلَمَ شِمَالُهُ مَا تُنْفِقُ يَمِينُهُ وَرَجُلٌ ذَكَرَ اللَّهُ خَالِيًا فَفَاضَتْ عَيْنَاهُ»^۱، واته: ههوت کو مه ل کهس هه یه له پوژی قیامه تدا له ژیر سیبه ری عهرشی خوان لهو پوژی هیچ سیبه ریک نیسه جگه لهو سیبه ره، یه کهم: پاشا وئیمامیکی عادل وداپه ره ره، دووهم: کهنجیک که کهنجیتی خوئی له عیباده تی خوی په ره ردگار ته و او بکات، سی یه م: کهسیک دلئی هوگر وپه یوهست بیته به مزگه وته وه که به رده وام له مزگهوت بیته وکاتییک له مزگهوت دهرده چیت بیرى له لای نه وه بیته که ی بگه رپه ته وه بو مزگهوت، چواره م: دوو کهس یه کتریان له پیناوی خوی په ره ردگار خوش بویت ویه کتر بینینیان وجیابوونه وهیان ته نها له پیناوی خوا بیته، پینچه م: پیاویک ژنییک داوای لی بکات کارى خراپه ی له گهل بکات به لام نه م بلیت: من نهو کاره ناکه م چونکه له خوا ده ترسم، شه شه م: کهسیک خیر و صده ده قه بکات به نه یینی به شیوه یه که به دهستی راستی بیبه خشیته دهستی چه پی پی نه زانیته، هه وته م: کهسیک کاتییک له شوینیکی چو لدا یه ویادی

^۱ - رواه البخاري ومسلم.

خوا ده کات فرمیځک به چاوه کانی بیته خواره وه، که واته یه کیځ له و که سانه له ژیر سیبهری عهرشی خوی پهرورد گاره ته و که سیه که و یاد وزیځری خوا ده کات له ترسی خوی پهرورد گار فرمیځک به چاوه کانی دیته خواره وه.

که واته ته وه گرنگه خوی پهرورد گار مان له بیرنه چیت ته گهر خوی پهرورد گار له بیر بکهین ته و ائیمهش له رږژی قیامت له بیرده کرین ههر وه کو خوی پهرورد گار ده فره مویت: ﴿فَالْيَوْمَ نَنْسَاهُمْ كَمَا نَسُوا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا﴾ [الأعراف: ۵۱]، واته: تیوه له دنیادا خوی پهرورد گارتان له بیرکرد ته مړ تیوهش له بیر ده کرین، ثایا کاتیک تیمه تاوانیک ته نجام دده دین ده ست به جی ته وبه ده کهین، ته بو به کری صدیق - خوی لی رازی بیت - ده فره مویت: گویم پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وسلم ده فره مو: «ما من رجل يذنب ذنبا ثم يقوم فيتطهر ثم يصلي ثم يستغفر الله إلا غفر الله له ثم قرأ هذه الآية ﴿وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُ﴾»^۱، واته: ههر بهنده یه که تاوانیک بکات وپاشان هه ستیت ده ست نویژ بگریت و دوو رکعات نویژ بکات و داوی لیخوش بوون له خوی پهرورد گار بکات نیلا خوا پهرورد گار لی خوش ده بیت پاشان ته م ثایه ته ی خوینده وه، ثایا چه ندیک له تیمه به و شیوه یه مان کردوه، عه بدولای کوری عمر - خوی لی رازی بیت - زور ده گریا پیانیک له که لی بوو زور سه رسام بوو به گریانی، عه بدولا ووتی: سهرت

^۱ - رواه الترمذي والنسائي، وصححه الألباني في صحيح الترغيب والترهيب.

سورماوه به‌گریانی من وته‌ماشای ئاسمانی کردوو ووتی: ته‌و مانگه له ترسی خوای په‌روهردگار ده‌گری ته‌ی چۆن من نه‌گرم.

هه‌روه‌رها خوای په‌روهردگار ده‌فرموویت: ﴿وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ﴾،
 واته: له شاخه‌کانه‌وه به‌رد ده‌که‌وێته خواره‌وه له ترسی خوای په‌روهردگار ئارام ناگری
 به‌و به‌رزایه‌وه، خۆشه‌ویستان خوا وموته‌قیه‌کان به‌و شی‌وه‌ن، پاشان خوای په‌روهردگار
 فه‌رمووی: ﴿وَمَنْ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ﴾، واته: غه‌یری خوای په‌روهردگار هه‌یچ که‌سیک
 له تاوان خۆش نابیت وتاوانی هه‌یچ که‌سی داناپۆشی‌ت، پاشان خوای په‌روهردگار
 فه‌رمووی: ﴿وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾، واته: ته‌وان به‌رده‌وام نابن له‌سه‌ر
 تاوان چونکه ده‌زانن ته‌مه سه‌ره‌نجامی قیامه‌تیکی سه‌خت ودژواره، هه‌ر بۆیه که‌سیک
 عیلم وزانیاری زیاتر بیت ته‌وا زیاتر له خوای په‌روهردگار نزیک ده‌بی‌ته‌وه، هه‌ر بۆیه
 زانا‌کان زیاتر له خوای په‌روهردگار ده‌ترسن هه‌ر وه‌کو خوای په‌روهردگار ده‌فرموویت:
 ﴿إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ﴾ [فاطر: ۲۸]، واته: به‌راستی زانا‌کان زیاتر له
 خوای په‌روهردگار ده‌ترسن چونکه خویان ناسی‌وه، پاشان خوای په‌روهردگار
 فه‌رمووی: ﴿وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾، که‌سانی موته‌قی وله خوا ترس
 ته‌وانه‌ن که‌وا هه‌ر سه‌ره‌پێچه‌یک بکه‌ن وتاوانی‌ک ته‌نجام به‌دن ده‌ست به‌جی بیران
 ده‌که‌وێته‌وه که‌وتونه‌ته چ حاله‌تیکی ناخۆش ودژواره‌وه و به‌رده‌وام نابن له‌سه‌ر ته‌و
 تاوانه چونکه به‌رده‌وام بوون له‌سه‌ر تاوان سزایه‌کی سه‌ختی هه‌یه هه‌ر وه‌کو
 پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فرموویت: «وَيْلٌ لِّلْمُصْرِئِينَ الَّذِينَ يُصِرُّونَ عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ

يَعْلَمُونَ»^١، واتە: تياچوون و دۆزەخ بۆ ئەو كەسانەى كەوا بەردەوامن لەسەر خراپە و تاوان و دەزانن ئەو خراپەى، ئەو ئافەرتانەى كەوا سفورن و خۆيان داناپۆشن لە خواى پەرەردگار بترسن و تەوبە بكەن چونكە تۆ نازانیت لە چ كاتێك مردن يەقەت دەگریت و لەوانەى ئەو كاتێكدا بێت سفور بێت؟؟!

دايكي ئيمانداران عايشه - خواى لى رازى بێت - دەفەرموویت: كاتێك پێغەمبەرى خوا ﷺ تووشى ئەو نەخۆشیه بوو كە وفاتى كرد، دەستم گرت بەلام نەخۆشیه كەى زۆر قورس و گران بوو و دەستى لە دەستم كردهوه و فەرموى: « اللهم اغفر لي وأخفني بالرفيق الأعلى»^٢، واتە: ئەى پەرەردگار لىم خۆش ببە و بىگەيه نە بەو كەسانە كە پلەيان بەرزە، هەندێك كەس هەيه وادەزانن تەنها پيشينان لە خوا ترس بوون بەلام كەسانى لە خوا ترس لە هەموو كات وشويين كە هەيه كە خواى پەرەردگار خۆشيانى دەوێت: مووسلمانێك بۆى باس كردم لە شارى كەركوك گەنجێكى لە خوا ترس و پروو لە خوا شەوێك خەوێكى بينى ووتى: لە خەومدا بردمیان بۆ جىگايەك ووتیان دەرۆين بۆ فلان شوين لەوئى خواى پەرەردگار دەبينن، رۆشتم و هەليان گرتم و گويم لە دەنگێك بوو لە دەشتێكى چۆلدا ووتى: ئەى بەندەكەم تۆ سالتێكى تر دەگەریتەوه بۆ لای من، خۆى شارەزا بوو لە خەو پەرژين بەلام رۆشت بۆ لای مامۆستايەك ووتى: خەوێكى بەو شێوێه بينيووه يان ئەوەتا دەرۆم بۆ حەج

١ - رواه أحمد، وصححه الألباني في صحيح الترغيب والترهيب.

٢ - السلسلة الصحيحة.

یان دەمرم، سائە کە نزیک بوویەو و کات و مەوسمی حەج نەبوو هات بۆ لای مامۆستاکە و خواخاڤیزی لی کردوو ووتی: من دەمرم و دەگەڕێمەو بۆ لای خوای پەرورەدگار، دەفەرموویت: سویند بەخوا ئەو شەوێی کە خەوێکی تێدا بینی لە گەڵ ئەو پۆژەیی کە سەیارە لیی دا و وفاتی کرد یەك سائی رێك بوو بەبێ پۆژێکی کەم و پۆژێکی زیاد.

عەبدوللای کورپی ئیمامی عومەر - خویان لی رازی بیّت - دەفەرموویت: «إِنْ كُنَّا لَنَعُدُّ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْمَجْلِسِ يَقُولُ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَتُبْ عَلَيَّ إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الْعَفُورُ مِائَةً مَرَّةً»^١، واتە: ئیمە لە هەموو مەجلیسێکدا کە لە گەڵ پیغەمبەری خوا ﷺ دادەنیشتن (١٠٠) جار دەیفەرموو «رَبِّ اغْفِرْ لِي وَتُبْ عَلَيَّ» ئەو پەرورەدگار لیم خۆش ببە و تەو بەم قەبول بکە چونکە تۆ تەو بەی بەندەکان ت قەبول دەکەیت، ئەمە کە سێک وادەلێت کە بەرێزترین ئادەمیزادە ئەو ئیمە پێویستە چەند جار بلین؟؟ عەبدوللای کورپی ئیمامی عومەر - خویان لی رازی بیّت - دەفەرموویت: کاتی کە باوکم لیی درا و بریندار کرا لە سەرەمەرگدا بوو شیرمان پێدا شیرە کە لە ناو سگی دەرچوو چونکە برینە کەیی زۆر سەخت بوو، ئیمامی عومەر فەرمووی: کورە کەم سەرم بخەرە سەر خۆلە کە و منیش بەقسەیم نە کرد جاری دوو وەمیش فەرمووی: سەرم بخەرە سەر خۆلە کە و منیش بەقسەیم نە کرد و وتم: لەوانە یە ئاگای لە خۆی نەبیّت چونکە برینە کەیی زۆر قورس بوو، بۆ جاری سێیەم

^١ - رواه أحمد، والسلسلة الصحيحة.

فەرمووی: سەرم بخەرە سەر خۆلە که منیش سەرم خستە سەر خۆلە که، ئیمامی عومەر قسە ی دە کرد و دە گریا خۆلە که ی ژیر خۆی کردبوو بە قور بە لام لیی تینە گە شتم چی دە لیت بۆیە گویم نزیك کردووە فەرمووی: تیا چوون بۆ خۆت ئە ی عومەر کور ی خە تاب ئە گەر خوای پەر وەرد گار لیّت خۆش نە بیّت و رازی نە بیّت، بە راستی ئە مانە که سانی له خوا ترس و مۆتە قین ئیمە تە نها شەرمە زار یمان بۆ دە مینیتە وه، که واته با زیكری خوا بکه یین و خوامان له بیر نە چیت چونکه ئە گەر خوا له بیر بکه یین ئە و ا ئیمە ش له قیامە ت له بیر دە کریین، هەر بۆیە که سیك زیكری خوا زۆر بکات ئە و ا جیگای بە هە شتە و نیعمە تی خوای پەر وەرد گار دە رژیّت بە سە ریدا، جا سیفە تی که سانی له خوا ترس و مۆتە قی ئە و یە ئە گەر تاوانی کرد دە ست بە جی تە و بە دە کات و بە ر دە و ام نابیّت له سە ری.

ئیمامی سە عیدی کور ی عە بدولعە زیز - رە حمە تی خوای لی بیّت - هەر کاتیك نوێژیکی جە ماعە تی بفعە و تايە دە ستی دە کرد بە گریان چونکه دە یزانی شتیکی گە و رە ی له دە ست چووه، بە ر دە و ام داوای لیخۆشبوونیان دە کرد له خوای پەر وەرد گار بۆیە پیغە مبه ری خوا ﷺ دە یفەر موو: هەر که سیك پیی خۆشە له رۆژی قیامە تدا نامە ی کردە وە کانی دلخۆشی بکات با زۆر (أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ) بخاتە ناو نامە ی کردە وە کانی، هەر وە ها پیغە مبه ری خوا ﷺ دە فەر موویّت: «طوبی لمن وجد فی صحیفته استغفاراً کثیراً»^۱، واته: خۆشبه ختی و بە ختە وە ری بۆ ئە و که سە ی که له

^۱ - رواه ابن ماجه، وصححه الألباني في صحيح الترغيب والترهيب.

رؤژی قیامه تدا له ناو نامه ی کرده وه کانی (أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ) سی زۆری تیدایه ، ههروه ها پیغه مبهری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دهفه رموویت: « إِنَّهُ لِيُعَانُ عَلَى قَلْبِي وَإِنِّي لَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ فِي الْيَوْمِ مِائَةً مَرَّةً »^۱، واته: جاری واهه یه بی ئاگای دیت به سه ر دلما چهند ساتیک زیکری خوا ناکه م به هو ی هه ندیک هو کاره وه (۱۰۰) جار ده لیم: (أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ).

^۱ - رواه مسلم.